

wprowadzenia tych wyjątków uwidoczniła się dopiero da przyjęciu dyrektywy. Przedstawiona powyżej sprzeczność regulacji niemieckiej pojawi się na nowo, kiedy upłyną terminy wyjątków ograniczonych czasowo. Cele dyrektyw — zminimalizowanie szkodliwego wpływu pojazdów wycofanych z eksploatacji na środowisko naturalne i ograniczenie do minimum powstawania odpadów — można osiągnąć w najlepszy sposób poprzez jak najbardziej ścisłą wykładnię art. 4 ust. 2 lit. a).

(¹) Dz.U. L 269, str. 34.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-186/05)

(2005/C 171/14)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 25 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez L. Ström van Lier i S. Pardo Quintillán, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Szwecji.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że stawiając prywatnemu przywozowi napojów alkoholowych przez niezależnych pośredników lub zawodowych przewoźników przeszkody, które nie mogą być uzasadnione na podstawie art. 30 WE, Królestwo Szwecji uchybiło art. 28 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
- 2) obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja uważa, że art. 28 WE nie pozwala Szwecji na stawianie przeszkód prywatnemu przewozowi napojów alkoholowych przez niezależnych pośredników lub zawodowych przewoźników. Komisja twierdzi ponadto, że takie przeszkody w handlu nie mogą być uzasadnione na podstawie art. 30 WE względami ochrony zdrowia publicznego z następujących powodów: (1) ograniczanie prywatnych korzyści, (2) ograniczanie dostępu do napojów alkoholowych, (3) potrzeba przeprowadzania kontroli wieku, a w każdym razie środek nie jest ani niezbędny, ani proporcjonalny dla osiągnięcia wyznaczono-

nego celu. Komisja uważa okoliczność, że jedynie handlowy monopol detaliczny ma prawo zajmować się prywatnym przywozem na życzenia klienta za przeszkodę w handlu, która powinna podlegać ocenie w świetle art. 28 i 30 WE. Rząd szwedzki ze swej strony uważa, że zakaz prywatnego przywozu jest częścią istnienia handlowego monopolu detalicznego i jego sposobem działania. Z tego powodu powinien on podlegać ocenie w świetle art. 31 WE i jako taki nie może być uznany za dyskryminujący lub mogący zaszkodzić konkurencji między Państwami Członkowskimi. Alternatywnie rząd ten twierdzi, że zakaz prywatnego przywozu jest odpowiedni dla osiągnięcia celu i proporcjonalny.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Areios Pagos (Grecja), wydanym w dniu 17 marca 2005 r. w sprawach Agorastoudis i in. (C-187/05), Panou i in. (C-188/05), Kotsambougioukis i in. (C-189/05) oraz Akritopoulos i in. (C-190/05) przeciwko Goodyear A.V.E.E

(Sprawy C-187/05, C-188/05, C-189/05 i C-190/05)

(2005/C 171/15)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 27 kwietnia 2005 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Areios Pagos, wydanym w dniu 17 marca 2005 r., w sprawach Agorastoudis i in. (C-187/05), Panou i in. (C-188/05), Kotsambougioukis i in. (C-189/05) oraz Akritopoulos i in. (C-190/05) przeciwko Goodyear ABEE.

Areios Pagos zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Biorąc pod uwagę fakt, iż prawo greckie nie przewiduje, by ostateczne zamknięcie przedsiębiorstwa lub zakładu z wyłącznej inicjatywy pracodawcy było poprzedzone orzeczeniem sądu, czy przepisy dyrektywy 75/129/EWG (¹) znajdują, na podstawie jej art. 1 ust. 2 lit. d), zastosowanie do zwolnień zbiorowych z powodu zaprzestania działalności przedsiębiorstwa lub zakładu z przyczyn podyktowanych wolą pracodawcy przy jednoczesnym braku uprzedniego orzeczenia sądu?

(¹) Dz.U. L 48 z 22.2.1975, str. 29.